

Joachim Heinrich Sibrand

Programma, Quo Rector Universitatis Rostochiensis, Joachimvs Henricvs Sibrand, V. I. D. & Prof. Publ. ... Ferias Paschales Pia Meditatione De Christo Resvrgente, Vt Sole Oriente, celebrare, Cives Academicos invitat

Rostochii: Typis Johannis Jacobi Adleri, [1726?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn877029482>

Druck Freier Zugang

T. 512.

1726. Ostern.

~~M-1256~~ 192.

PROGRAMMA, op. 1726 (2)

Quo

RECTOR Universitatis Rostochiensis,

**JOACHIMVS HENRICVS
SIBRAND,**

V. I. D. & Prof. Publ. Fac. Iur. Senior,

**F E R I A S
P A S C H A L E S**

Pia Meditatione

DE

**CHRISTO
RESVRGENTE,**

VT

SOLE ORIENTE,

celebrare,

Cives Academicos invitat.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS JACOBI ADLERI, SEREN. PRINC. &
ACAD. Typographi.

1726.

M. 1236 192

o. * * o.

Erena Vespera, sere-

num subsequenter promittit diem, & purpureis radiis tinctus dum occidit sol, jucundus aspectu abit, ut adhuc jucundior aspectu oriatur. Donec enim nocturnum|frigus, interspirante refrigerante Euro, circumerrantes domaverit & confidere jufferit aëris nebulas atque vapores, nuncius venit ab ortu rosea aurora, accedentis candidissimo & fulgidissimo nitore fideris solaris. Surgunt ex nocturnis umbris placide volantes oscines, & resonante per frondibus vestita nemora amœnissimo cantu, ad jubila & hymnos incitant & excitant, imbutas beneficiis divinis hominum mentes. Sic agiles & lætos ascendens Sol nos aspicit, ut sit serena dies, lætitiarum nostrarum exoptatissima origo. Tantum hilaritatis, cum & oculis & mentibus nostris, simul cum surgente veniat Sole, quid non opinamini C. O. derivari gaudii, affundi hilaritatis, surgere felicitatis atque jucunditatis piis animabus, surgente ex nocturnis umbris Sole justitiæ, Phosphoro gratiæ, Jesu puta ex mortuis| excitato?

Se-

Serena vespera, ubi purpureis radiis tinctus occidebat ille, serenum promisit subsequenter diem, & qui jucundus aspectu oculis sese subtrahebat nostris Salvator, jucundior aspectu oritur. Nostis, quod formositatem in faciebus Jesu patientis dolorosis contemplantur, tot observaverimus amœnitates, atque pulchritudines, ut species fulgidi, & suo in nosmet amore & misericordia radiantis Solis, vivis sese nobis ob oculos pingat coloribus, imo vero ex nostris nunquam extingvatur animis. Vere serenus, vere jucundus occidebat. Vere serenus, vere jucundus iterum oritur. Hæc erat venusta facies in suomet pretiosissimo sanguine demergentis sese, tanquam in Oceano, æterni luminis, ut, amore ardens, integritate & dexterrimo favore candidus, studio & labore ob nostram salutem rubicundus, imo largiter perfuso sanguine tanquam purpura illinitus atque ornatus, orans fervide, expians efficaciter, nostrum inter amorem, & paternam voluntatem hærens occumbere properaverit, fracta tamen oculorum lumina, ut refractos intensi amoris radios sæpius attollens, ut occidens Sol sereno cœlo, quo citius ad occasum pergit, eo sæpius allevare se videtur, ac si amore quodam in terricolas incitatus, dubitet, se nostris subtrahere oculis, mox abscondens se, mox elevans & rediens. Volente tamen ita jussu paterno, imo jubente propria voluntate, consummationem nostræ redemptionis appetente, occidit & exspiravit placide, sepulcro est inclusus, nostroque aspectui semet subduxit. Tristis vox! tristior abitus illius, quem anima requirit anxie, quem amat tenerrime. Siccine atra nos occupat nox, siccine spissis tegimur tenebris? Cresceretne timor, augeturne peccatorum

rum pavidus tremor? Augeretur merito, si mediatore destitueremur, cresceret merito, si mala nobis imminetia, si ira in nos divina cresceret, & acuere-
tur. Verum nullus iræ fulgur interstingvit hanc noctem, nullum legis tonitru terret nos, non caremus, non destituimur nostro mediatore, cujus gratia, merito & auxilio nos utique novimus beatos. Sunt ergo & jucundæ ex hoc Solis justitiæ abitu oriundæ tenebræ, perpetuo diluculo comparandæ, perpetua animarum exhilaratio. Reconditus in tumba Salvator nostram secum reposuit, & inhumavit iniquitatem, ut corrumperetur quasi, & hoc nocturno frigore domaretur. Sic Flamen divinum, fidem in nobis creans & nos refrigerans, *sicut nubeculam, & sicut nubem delet nostras iniquitates*, nostraque peccata aufert. E medio sublatas malitias, in sepulcro Christi coacervatas reperire licet, *nullum ergo est peccatum, & condemnatio in iis, qui sunt in Christo Jesu. Rom. IIX, 1.* Ad hoc enim confert mors Salvatoris nostri, ut testamentum in ipsius sanguine, ipsius testatoris obitu redderetur certum, firmum, & irrevocabile, *Ebr. IX. v. 15. 16. 17.* nobisque maneret promerita salus indisputabilis. Ita enim prædixerat Deus: *Hoc est illud testamentum, Indam leges meas cordibus eorum, & eorum mentibus eas inscribam. Et peccatorum atque transgressionum ipsorum non recordabor amplius. Ebr. X. 16. 17.* Ideoque spem suam augere & fidem roborare, & reditum absconditi tantum, non extincti Solis exspectare didicit ex nocte mortis Christi, quilibet fidelis. Facit autem ipse, ne forte quod nos vexet dubium, aut absentia sua protrahatur diu, sperantibus enim fidelibus & credentibus, quod non vident, ipse venit testis triumphator
maje-

majestaticus, oculisque exhibet videndum sese gloriosissime. Incipit diluculum matutinum, ingruit aurora, venit Sol, & ita serena maxime dies introducitur. Dicam summam: Surgit à mortuis Salvator. Salve gloriosa dies, salve desideratissimum lumen, salve Sol justitiæ, fulgor æternæ gloriæ, lumen à lumine natum, salve JESU! Hodie videmus, quomodo serenam vesperam serena sequatur & beatissima dies. Dum nascebatur infans λογος, dum in forma servili obambulare, negotium redemptionis doloroso cultu consummaret, emicuere gloriæ suæ divinæ radii, ut haberet fides, quo delectaretur, hodie vero, ubi resurgentem à mortuis illum contemplamur triumphatorem, & liberius & lucidius eum cognoscimus verum Deum, & vitam æternam. Quod dixit de Majestatica verbi divini celebratione divinus Psalmista, Ps. XIX. 7. *Egreditur Sol, uti sponsus ex thalamo, & gaudet sicuti vir fortis, decursurus viam suam;* salva veritate ad Christum vincula mortis recludentem, & ex tumbo prodeuntem, applicarem. Si unquam venustatem, hilaritatem, & serenum vultum præ se fert ex thalamo surgens sponsus, præ se fert iste sponsus animarum, *eos sibi desponsans justitia, judicio, benignitate & misericordia.* Hof. II. v. 19. Ex tumba, non nisi ex thalamo egreditur, de nostra fide & suo amore triumphans. Quem recentem & infractum vigorem affert vir fortis, decursurus viam suam, hunc ex victoria reportat brachium Domini. Descendebat ad inferos, victorem sese monstraturus spiritibus damnatis, triumphum de everfa ipsorum instituit malitia, & spectaculum ex ipsis instituit publicum. Vidit ita & sensit serpens venenatus concussam verticem suam, ex-

pertus est proprio damno cum omnipotenti sem
sibi fuisse. Licet ergo nec viribus suis pepercerit,
nec sanguinem effundere, vitamque efflare dubitave-
rit, prodit tamen ita fortis, ita infractus, ita robustus,
omnipotens, & hostibus suis terribilis, ut jam de-
mum esset decursurus viam suam, jam demum pro
nostra salute dimicaturus. In quo ergo habitavit per
totum exinanitionis statum omnis plenitudo Deitatis;
cui concessa etiam in exinanitionis statu propter u-
nionem hypostaticam omnis potestas in cœlo & in ter-
ra, *Matth. XXVIII. v. 18.* hic statum; gloriæ & exalta-
tionis occupans, quam micantem hactenus solum-
modo interdum monstravit gloriam divinam, jam o-
mnium nostrum ineffabili gaudio libere effulgere &
nos irradiare finit. Nostra fides Jesum sanctum san-
ctorum intrantem est secuta, certitudinem de bene-
volentia divina & salute æterna spes sustinuit in Chri-
stum fundata; sed a morte liberatus, & ex sancto san-
ctorum progrediens Pontifex summus, plausibus ex-
cipitur nostris, qui & nuncium, & testem, & pignus
recuperatæ gratiæ divinæ habemus eum a mortuis sus-
citatam. O diem amoenum, multo sereniorum &
gloriosiorum, eum antecedente vespera: Illa poposcit
fidem, hic largitur, illa inchoavit gaudium nostrum,
hic consummavit, illa patentes monstravit oculos,
hic nosmet introduxit, illa nos DEo obtulit, hic no-
bis offert DEum, illa Divinum erga nos sollicitavit a-
morem, hic nostrum pellicit in DEum amatorem a-
morem mutuum, illa promeruit salutem, hic dat,
porrigit, exhibet, confert eandem. Fruimur hoc ma-
ne iis, quæ optavimus vesperi, tetendimus manus ad
DEum heri supplices, hodie tendit ad nos DEUS ma-
nus benedictentes. *Sic singulis mane nova est bonitas*
di-

divina, & ejus fides magna. In hoc resurrectionis Christi negotio struitur omne fidei fundamentum, ex eo colligitur omne animæ nutrimentum, comparatur omne spiritus incrementum, oritur cordis oblectamentum, amoris erga DEum incitamentum. Et sicut naturalis solis præsentia, vegetantibus sitientibus, saluberrimam roris adducit materiam, sic stillat gratia divina roris instar eo copiosior supra languida & marcescentia corda, quo serenior Christus, & magis majestaticè oritur. Hauriatis, o palmites! hauriatis ex Christo vite dulcissimum succum nutritium, suam justitiam, suam lætitiã; saturabimini excitati ad ejus imaginem, qui a mortuis excitatus scaturigo est & abyssus omnium nostrarum felicitatum. Nil sane deest nostræ felicitati, nil obstat nostræ hilaritati, adest JESUS noster thesaurus, noster amor, nostra vita, nostra salus, summum nostrum bonum. Quid nos retardat impedimenti, quominus eo fruamur, fruentes delectemur, delectati recreemur, recreati ad laudes & júbila excitemur? Ut nesciunt filere, oriente jucundo sole, oscines, sed suo cantu, quasi præconum voce, creatorem laudantes, homines ad sanctissimum idem negotium exhortantur; sic quibus intueri datur gloriam facierum Divinarum, angeli statim adfunt resurgenti Triumphatori, suis jubilis eum celebraturi, suis adhortationibus sollicitis discipulis, & amicis adfuturi. Ne patiamini frustra præcipi mulierculis hæc: adeatis & nuncietis resurrectionem discipulis suis. Auscultate hos resurrectionis Christi gloriosæ præcones, incitemini ad similem conatum, ut invicem vobis acclametis jubilantem vocem, surrexit Christus hodie, Hallelujah. Hanc meam ergo
C.O.

C. O. vosmet alloqui finatis hodie vocem, surrexit
Christus, exultate! Meditemini quam hic fit laetus
nuncius, & quot nobis proponat gaudia. Venere-
mini solem vestrae justitiae, gaudeatis de radiis gloriae
& gratiae divinae, amate eum, qui vosmet amavit.
Deseratis ergo tenebras & caligines squalidas peccato-
rum, pascatis oculos vestros hoc cordis vero oblecta-
mento; allaboretis, ut stillans ex hac aurora sola-
men divinum, & largiter effusa gratia spiritui vestro
affundat nutrimentum, & beneficiis divinis imbutae
mentes calefiant amore altissimi. Ablegetis cor ve-
strum ad eum, qui sedet ad dextram Patris, & vosmet
& suo & Patris benevolenti cordi applicavit, atque ad-
movit. Si qua est in vobis grata beneficiorum di-
vinorum memoria, si qua dulcedinis divinae aestuma-
tio, cor vestrum erit ibi, ubi omnium nostrorum est
thesaurus, ut dicat quilibet nostrum cum S. Bernhardo,

Christus ad patrem rediit,

Caeleste numen subiit,

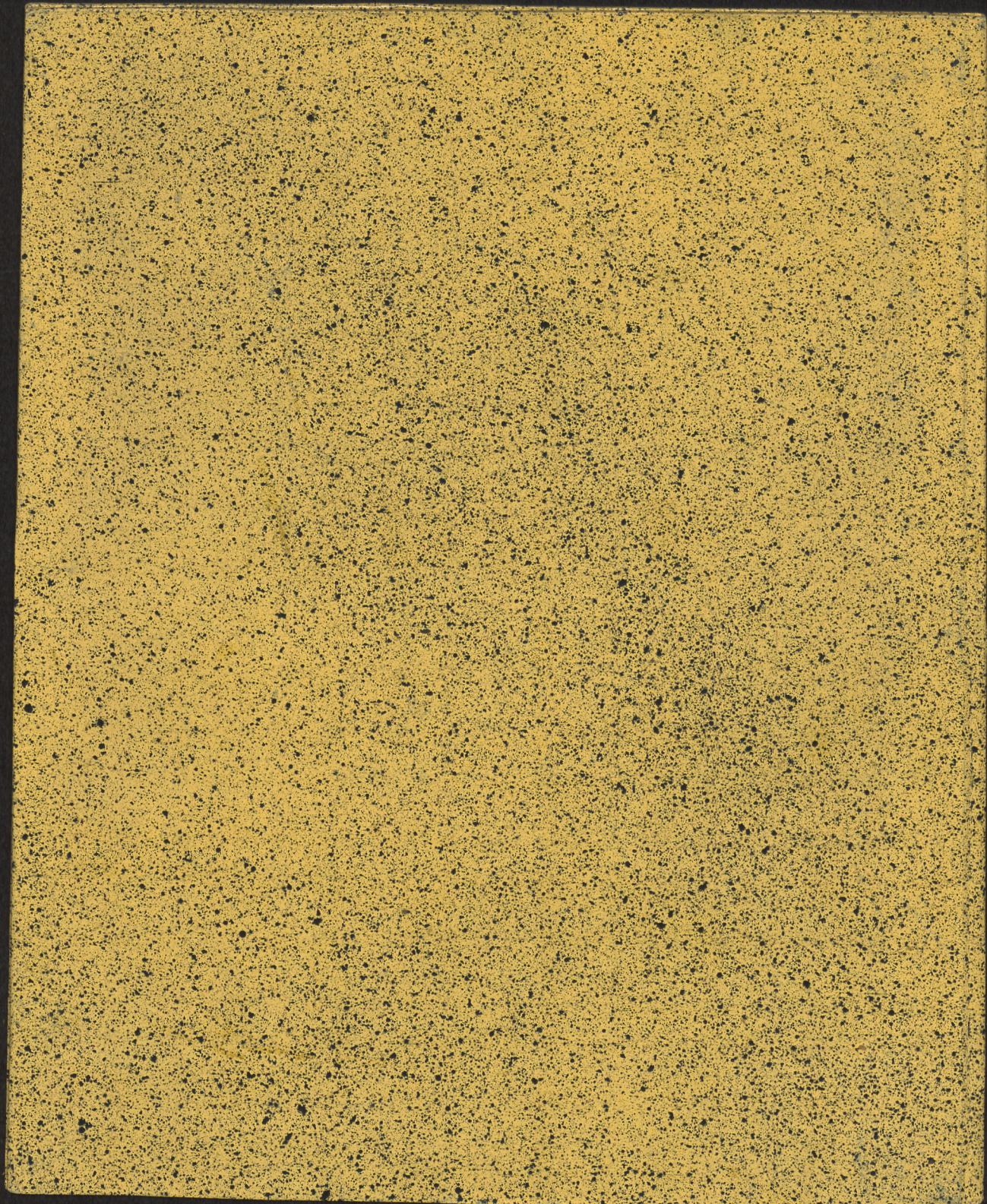
Cor meum - me destituit,

Post eum simul abiit.

Faxit.

**P.P. Sub Sigillo Rectoratus,
Ipsa Feria Paschali.**

majesticus, oculisque exhibet videndum
 sissime. Incipit diluculum matutinum,
 rora, venit Sol, & ita serena maxime dies
 tur. Dicam summam: Surgit à mortu
 Salve gloriosa dies, salve desideratissimum
 ve Sol justitiæ, fulgor æternæ gloriæ, lume
 natum, salve JESU! Hodie videmus, quo
 nam vesperam serena sequatur & beatissima
 nascebatur infans λόγος, dum in forma ser
 bularet, negotium redemptionis doloroso
 summaret, emicuere gloriæ suæ divinæ ra
 beret fides, quo delectaretur, hodie vero, ub
 tem à mortuis illum contemplamur trium
 & liberius & lucidius eum cognoscimus ve
 & vitam æternam. Quod dixit de Majest
 divini celebratione divinus Psalmista, Ps.
greditur Sol, uti sponsus ex thalamo, & gaudet
fortis, decursurus viam suam; salva veritate a
vincula mortis recludentem, & ex tumba
tem, applicarem. Si unquam venustatem
tem, & serenum vultum præ se fert ex thalamo
sponsus, præ se fert iste sponsus animarum
sponsans justitia, judicio, benignitate & miseri
 II. v. 19. Ex tumba, non nisi ex thalamo
 de nostra fide & suo amore triumphans.
 centem & infractum vigorem affert vir fo
 surus viam suam, hunc ex victoria reporta
 Domini. Descendebat ad inferos, victore
 straturus spiritibus damnatis, triumphu
 sa ipsorum instituit malitia, & spectacu
 psis instituit publicum. Vidit ita &
 pens venenatus concussam verticem

